

וַיֵּלֶךְ לֹוט מְצוּעֵר וַיֵּשֶׁב בְּהָר וּשְׁתֵּי בָנָיו
עִמּוֹ כִּי יָרָא לְשֵׁבֶת בְּצוּעֵר וַיֵּשֶׁב בְּמַעֲרָה
הוּא וּשְׁתֵּי בָנָיו: וַתֹּאמֶר הַבְּכִירָה
אֶל־הַצְּעִירָה אָבִינוּ זָקֵן וְאִישׁ אֵין בְּאָרֶץ
לָבוֹא עָלֵינוּ כְּדָרֵךְ כָּל־הָאָרֶץ: לָכֵן
נִשְׁקָה אֶת־אָבִינוּ יָן וְנִשְׁכָּבָה עִמּוֹ וְנַחֲיָה
מֵאָבִינוּ זָרַע: וַתִּשְׁקֶן אֶת־אָבִיהָן יָן
בְּלֵילָה הַהוּא וַתֵּבֵא הַבְּכִירָה וַתִּשְׁכַּב
אֶת־אָבִיהָ וְלֹא־יָדַע בְּשִׁכְבָּהּ וּבְקוּמָהּ:
וַיְהִי מִמַּחֲרָת וַתֹּאמֶר הַבְּכִירָה
אֶל־הַצְּעִירָה הֵן־שָׁכַבְתִּי אִמֶּשׁ אֶת־אָבִי
נִשְׁקָנוּ יָן גַּם־הַלַּיְלָה וּבְאֵל שְׁכָבִי עִמּוֹ
וְנַחֲיָה מֵאָבִינוּ זָרַע: וַתִּשְׁקֶן גַּם בְּלֵילָה
הַהוּא אֶת־אָבִיהָן יָן וַתִּקַּם הַצְּעִירָה
וַתִּשְׁכַּב עִמּוֹ וְלֹא־יָדַע בְּשִׁכְבָּהּ וּבְקוּמָהּ:
וַתַּהַרֵן שְׁתֵּי בָנוֹת־לוֹט מֵאָבִיהָן:
לֹז וַתֵּלֶד הַבְּכִירָה בֶן וַתִּקְרָא שְׁמוֹ מוֹאָב
הוּא אָבִי־מוֹאָב עַד־הַיּוֹם: וְהַצְּעִירָה
גַּם־הוּא יָלְדָה בֶן וַתִּקְרָא שְׁמוֹ בֶן־עַמִּי
הוּא אָבִי בְנֵי־עַמּוֹן עַד־הַיּוֹם:

ויעל לוט מצוער וישב בהר ושתי בנותיו
עמו כי ירא לשבת בצוער וישב במערה
הוא ושתי בנותיו ותאמר הבכירה אל
הצעירה אבינו זקן ואיש אין בארץ
לבוא עלינו כדרך כל הארץ לכה נשקה
את אבינו יין ונשכבה עמו ונחיה מאבינו
זרע ותשקין את אביהן יין בלילה הוא
ותבא הבכירה ותשכב את אביה ולא
ידע בשכבה ובקומה ויהי ממחרת
ותאמר הבכירה אל הצעירה הן שכבתי
אמש את אבי זשקנו יין גם הלילה ובאי
שכבי עמו ונחיה מאבינו זרע ותשקין
גם בלילה ההוא את אביהן יין ותקם
הצעירה ותשכב עמו ולא ידע בשכבה
ובקומה ותהרין שתי בנות לוט מאביהן
ותלד הבכירה בן ותקרא שמו מואב
הוא אבי מואב עד היום והצעירה גם
הוא ילדה בן ותקרא שמו בן עמי הוא
אבי בני עמון עד היום

